

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 813. Usque Ad Annum 859

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1760

VD18 90117867

§. 30. Lapsus Abbatum in Oriente.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66103](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66103)

riorum istorum antiquitas cognosci-
tur. (*)

Sæculum IX.
A. C. 817.

§. XXX.

Lapsus Abbatum in Oriente.

Interim S. Theodorus Studita contra Per-
secutores in Oriente Paschalis Papæ
præsidium quæsit. Nam cum Leo Ar-
menus

(*) Ceterum ex hoc Indiculo † seu Com-
mentario Monasteriorum liquet jam illa ætate
permulta in Bavaria extitisse Monasteria; nam
inter illa, quæ tam ad militiam quam ad æra-
rium Cæsaris conferre tenebantur, numerantur
sequentia: In Bavaria. Monasterium *Magnau-
ser*, Monasterium *Tegnauser*. Inter illa Mona-
steria, quæ non ad Militiam, sed ad ærarium
conferebant, occurrunt: In Bavaria. Monaste-
rium *Altemburc*. Monasterium *Alcabe*. Mo-
nasterium *Creausa*. Monasterium *Mathasco*.
Monasterium *Buria*. Inter illa, quæ solum pre-
ces pro Imperatore ad Deum mittebant, legun-
tur: In Bavaria. Monasterium *Berch*. Mona-
sterium *Mechema*. Monasterium *Scovenauva*.
Monasterium *Alofeburch*. Monasterium *Weiz-
zenbrunico*.

Dubium non est, quin Monasteria, *Buria*, &
Weizenbrunico, sint Monasteria *Benedictobu-
ranum* & *Wessofontanum*. An cetera interie-
rint vel mutatis nominibus existant Antiquita-
tis amatoribus discutiendum relinquo. In hoc
Indice uniyersim nominantur Monasteria octo-
ginta

Sæculum IX. A.C. 817. vit. S. Nicet. c. 7. n. 40. Boll. to. 9. p. 264. Sup. n. 19. menus intelligeret, Episcopos & Abbates Imaginum Defensores, exilio damnatos, eo magis in sua sententia confirmari, multos eorum Constantinopolim revocavit, atque inter alios Nicetam Abbatem, quem vix dies quinque in loco exilii commoratum itinere admodum incommodo redire compulerunt. His reliqua hyemis parte & in Quadragesima anni octingentesimi decimi sexti Constantinopoli quiescere datum; verum post Pascha Imperator eos Joanni Leconomantæ tradidit, qui a mutuo conspectu abstractos in diversos carceres caligine horridos misit, ubi relictæ sunt humi jacentes, ut erant vestiti, sine ullo alio tegumento; per aliquod foramen autem una uncia panis mucidi & paululum fœtentis aquæ porrigebatur.

Cum jam Joanni constaret, hos viros mortem potius subituros, quam prodituros veritatem, dixit: *Nibil aliud a vobis petimus, quam ut semel cum Theodoto Patriarcha communicetis; tum vos ad Monasteria vestra remitemus, & ad abjiciendam Fidem vestram non cogemus.* Illi hac pollicitatione perversi, & e carcere

ginta quatuor, Monasteriis Italiæ non recensitis, quod nempe suas præstationes non Ludovico Imperatori, sed tum Papæ, tum Regi Italiæ darent.

cere dimissi, S. Nicetam adeunt, hortantes, ut & ipse ex suo ergastulo se ipsum liberaret. Primo quidem audire eos noluit; sed cum vehementer instarent & dicerent, neutiquam se eo adduci posse, ut liberi discederent, ipso in carcere remanente, & adjicerent: *Nibil malè est, quod a nobis petunt. Dandum aliquid hominum istorum pertinaciæ, nisi omnia perditæ velimus*, tandem Nicetas precibus & Auctoritati virorum senectute venerabilium cessit. Omnes igitur in Sacellum se conferunt, cujus picturæ servatæ fuerant, & Communionem accipiunt de manu Theodoti, Anathema dicentis omnibus illis, qui Jesu Christi imaginem non essent adoraturi.

Rebus in hunc modum compositis Abbates ceteri ad sua Monasteria redierunt. At Nicetam subiit pœnitentia facti, in quod prope invitus consenserat, & in aliam regionem aufugere statuit, ut errorem emendaret. Ergo sarcinis suis in navigium conjectis in Proconesum devehitur; moxque sententiam mutans, sibi ipsi exprobrabat: *Ubi erratum fuit, opus est, ut in eodem loco emendatio fiat*. Rediitque Constantinopolim, ubi constanter & publice profitebatur, se in eadem sententia perseverare. Quare comperta, cum eum Imperator ad se vocasset, *quid est, inquit, quod aliis Pa-*

Hist. Eccles. Tom. XI.

G tri-

Sæculum IX.

A. C. 817.

Seculum IX. *tribus ad sua Monasteria reversis, ut jus-*
A. C. 817. *seram, tu solus hic relictus es? Ad hæc*

S. Nicetas, *ego, inquit, Imperator, ob se-*
num illorum Reverentiam feci, quod non
decebat; sed in eadem Traditione per-
maneo, quam accepi. Nullam habeo vo-
biscum Communionem. Fac, quidquid
libuerit, nihil amplius a me te auditurum
speres. Videns igitur Imperator eam
 esse viri constantiam, quæ vinci non pos-
 set, iussit eum primum Constantinopoli
 custodiri a regalium ædium Curatore, no-
 mine Zacharia, viro pietatis studioso,
 qui Nicetam mansuete & honestissime ha-
 buit. Postea vero Imperator eundem
 relegavit in Insulam Glyceriam, quam
 detinebat Anthemius ab Iconoclastis Mo-
 nasteriorum in illis regionibus Exarchus
 constitutus. Huic majorem honoris
 gradum pollicentur, si Nicetam permov-
 veret, ut cum ipsis communicaret. Ille,
 cum crudelis esset & versutus, pessime
 habitum in arcto carcere inclusit, clavem
 secum ferens. S. Nicetas in illo exilio
 degit usque ad obitum Leonis Impera-
 toris, atque varias ærumnas annis sex,
 ab anno octingentesimo decimo quinto
 usque ad annum octingentesimum vige-
 simum primum toleravit. S. Joannes
 quoque Catharensium Abbas serius, nem-
 pe post unum annum & dimidium Con-
 stantinopolim vocatus, ab Impera-
 tore

tore traditur custodiae Joannis Leconomantæ, qui eum diu fame aliisque tormentis vexavit. Tandem, in Arcem Criotaurum relegatus, in caliginosa specu usque ad Leonis fata custoditus est.

Sæculum IX.

A. C. 817.

Boll. 27. Ap. to. 2. p. 496.

§. XXXI.

S. Theodori Studitæ constantia.

At S. Theodorus Studita non fuit revocatus. Statim initio exilii sui in Arce Metopensi apud cunctos, quibus ad eum aditus patebat, suis sermonibus, & datis litteris apud absentes veritatem Catholicam defendit. Ex illis Epistolis unam habemus datam ad Josephum, germanum suum, Archiepiscopum, de lapsu Abbatum, qui cum Iconoclastis communicaverant. In ea primo nominat Josephum Oeconomum, qui olim nuptias adulterinas Constantini Imperatoris celebraverat; deinde Abbates alios septem, a Josepho seductos, quos Monasteriorum suorum nomine designat. Scripsit quoque Naucratio Discipulo suo, se, audito tristi nuncio, noctem insomnem duxisse, seque minus mirari ignaviam illorum, qui nuptias adulterinas approbarunt. *Hi autem, inquit, veritatis oppressionem prudentem dispensationem appellarunt.*

ep. 10.

Hæc viri libertas & scriptæ maxime Epistolæ Imperatorem latere non poterant.

vit. n. 83.